

Til § 2

18) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2000.

Stk. 2. Påbud om tilbagebetaling af støtte efter § 11 a, stk. 1, som indsat ved denne lov kan ikke udstedes for støtte, der er ydet inden lovens ikrafttræden. Påbud om tilbagebetaling af støtte, der er ydet efter den 1. oktober 2000, kan ikke udstedes, når støtten er anmeldt til Konkurrencerådet inden den 1. januar 2001 med henblik på en erklæring efter § 11 a, stk. 6, som indsat ved denne lov.«

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som en følge af ændringsforslagene nr. 8, 13 og 17, hvorved der foreslås indført dels bøder for førstegangsmisbrug af en dominerende stilling efter udløbet af en overgangsperiode, dels en bestemmelse om, at Konkurrencerådet kan udstede påbud i forbindelse med konkurrenceforvridende støtte ydet ved hjælp af offentlige midler, og hvorved lovforslagets nr. 16 om en ændret sammensætning og beslutningsprocedure for Konkurrencerådet udgår.

Til nr. 2

Lovens anvendelsesområde udvides som en følge af, at der dels med lovforslagets nr. 2 gives Konkurrencerådet mulighed for at rette henvendelse til en myndighed, såfremt en konkurrencebegrænsning hindrer en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse, dels at der med ændringsforslag nr. 8 (§ 11 a) indføres mulighed for, at Konkurrencerådet kan udstede påbud vedrørende konkurrenceforvridende støtte ydet ved hjælp af offentlige midler, og som ikke har hjemmel i offentlig regulering.

Ændringsforslag nr. 2 ændrer ikke ved den ligestilling af offentlig og privat erhvervsvirksomhed, som blev indført med den gældende konkurrencelov.

Den gældende § 2, stk. 1, omfatter erhvervsvirksomhed, hvorved forstås enhver økonomisk aktivitet, der foregår i et marked for varer eller tjenester, jf. FT 1996-97, tillæg A, s. 3653.

Hovedanvendelsesområdet for ændringsforslag nr. 8 (§ 11 a) er konkurrenceforvridende støtte ydet ved hjælp af offentlige midler. Når en offentlig myndighed yder støtte til erhvervsvirksomhed, vil en beslutning herom som oftest have karakter af myndighedsudøvelse, som herved adskiller sig fra erhvervsvirksomhed. Derfor udvides lovens anvendelsesområde til også at omfatte myndighedsudøvelse, når denne består i at yde støtte ved hjælp af offentlige midler til erhvervsvirksomhed.

Til nr. 3

Med lovforslagets nr. 1 blev foreslået en svarfrist på otte uger, inden for hvilken en myndighed skal afgøre, om en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering. Denne svarfrist foreslås med ændringsforslaget nedbragt til fire uger for at fremme denne type sagers behandling.

Konkurrencerådet kan forlænge fristen efter anmodning. En forlængelse kan f.eks. komme på tale, hvor den pågældende myndighed skal forelægge sagen for et kollegialt organ.

Til nr. 4

§ 5 a, stk. 1.

Afgrænsningen af det relevante marked efter konkurrenceloven bygger på de samme elementer, uanset om der er tale om en bedømmelse af forbudet mod konkurrencebegrænsende aftaler, herunder spørgsmålet om anvendelsen af den såkaldte bagatelregel i § 7, stk. 1, nr. 1, en af betingelserne for individuel fritagelse i § 8, stk. 1, nr. 4, forbud mod misbrug af en eller flere virksomheders dominerende stilling i § 11, stk. 1, jf. lovforslagets nr. 8, reglerne om fusionskontrol i lovforslagets nr. 12 samt anvendelsen af EF-traktatens artikel 81 og 82, jf. lovforslagets nr. 25. Ud fra bl.a. hensyn til virksomhedernes retssikkerhed er det derfor fundet naturligt at indsætte en udtrykkelig bestemmelse om markedsafgrænsningen.

Med bestemmelsen foreslås der indført en lovfæstet sikkerhed for, at afgrænsningen af det relevante marked skal ske på grundlag af en undersøgelse af efterspørgselssubstitutionen og udbudssubstitutionen. Endvidere indføres der en lovfæstet sikkerhed for, at den potentielle konkurrence skal undersøges i de tilfælde, hvor afgrænsningen af det relevante marked betyder, at